

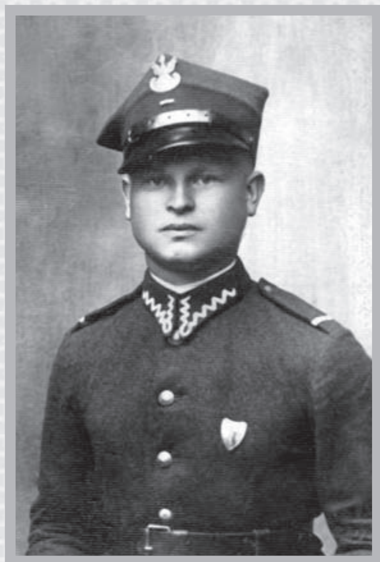
Алена і Іосіф Рагойшы – маці і бацька Кастуся і Антося Рагойшаў. 1913 г.

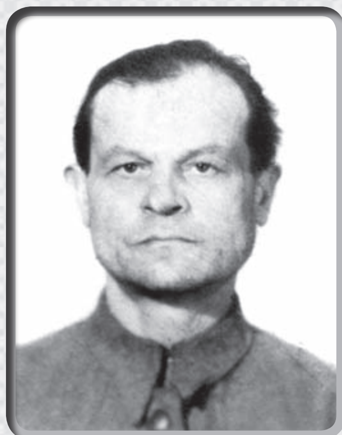

Кастусь Рагойша.
1942 г.

Антось Рагойша.
1975 г.

Рыгор Рагойша.
1964 г.

Пётр Рагойша ў часе службы
ў польскім войску.
1934 г.

Іван Рагойша.
1940 г.

Надзея Рагойша.
1977 г.

Антось Рагойша з маці
Аленай і жонкай Марыяй.
Ражанка, 1951 г.

Пётр Рагойша з жонкай
Валянцінай (справа) і сястрой
Надзеяй. 1971.

Пахаванне Іосіфа Рагойшы. Пярэжары, 1.11.1951 г.

Абітурыенты Віленскай настаўніцкай семінарыі.
Кастусь Рагойша – у верхнім радзе першы злева. 1942 г.

Першы выпуск Віленскай настаўніцкай семінарыі.
Кастусь Рагойша — другі рад знізу, першы справа. 1943 г.

— 1 —

K. Rahojša

Zima.

Ab čym śniš, moj radzimy prastor,
Pad ściudzionym, ladzianym ciažaram.
Što hamoniš niaŭpynna, viehor,
Puščam, siołam, polom, ciomnym chmaram.

Nia vidać sonca jasnaha z chmar...
Krylle ŭzniali paŭnočy viatryščy
I z kraj-świetu spŭyli na papar,
Zahulaeć tut novaje jhryšča.

Pa kryvićkich pałoch zahuli,
Pa dalinach kryničnych pamčali, —
Šlach spradviečny ŭ biazśledździe źniali,
Ŝtyni volnych krynic akavali.

Svoj niacielicy strojać parad, —
Hurby i hurby rastuć prad vačyma...
Što-ž — taki prazyć ich peryład...
U darožie-ž spačyć ani sivym my.

Maroz dušyć — hniacie ŭvieś prastor,
Pad pałožžiem skrypić i hałosić...
Hej, pamčaŭsia niaznany viehor, —
Z pad strech novyja kazki raznosić.

Аўтограф верша «Зіма».
1938 г.

ШЛЯХ МОЛАДЗІ

Hranity

Ci idzieš ty baraznoju,
Ci ściažynkaj łuhavoj,
Ci pucinkaju lasnoju...
Ŭ kamień vytnieššia nahoj.

Nu-ž i ich, dzie nia zirnieš ty...
Ech, kamienny naš razłoh!
Ŭsiudy ćviordyja hranity
Na ziamli ŭ jaje płastoch.

Hej, łamy, łapaty, važcie
Kamień toj z ziamnych płastoŭ!
A z hary valicie, žarcie,
Vy, miljony małatoŭ!..

Hej, źbiarecie, što pabita,
Na rasčyščany prastor —
Z biełaruskich my hranitaŭ
Tut zbudujem — chmaradzior!

K. Rahojša.

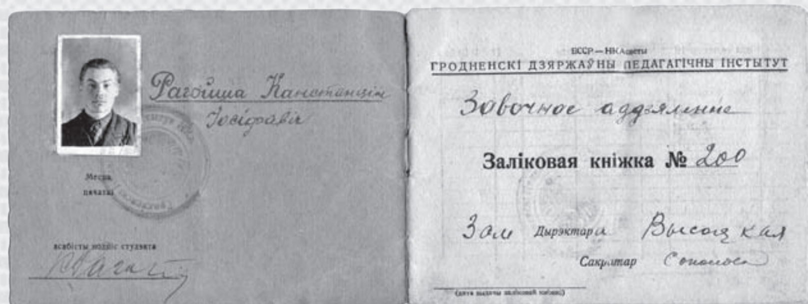
Публікацыя верша «Граніты»
ў часопісе «Шлях моладзі».
1938 г.

Кастусь Рагойша з сябрам
Уладзімірам Курылам.
Вільня, 1943 г.

Антось і Кастусь Рагойшы.
Гродна, 1947 г.

БССР — НКАсветы
ГРОДНЕНСКІ ДЗЯРЖАЎНЫ ПЕДАГАГІЧНЫ ІНСТЫТУТ

Завочное аддзяленне

Заліковая кніжка № 200

Зам. Дырэктара Высоцкая

Сакратар [illegible]

Рагойша Канстанцін Іосіфавіч

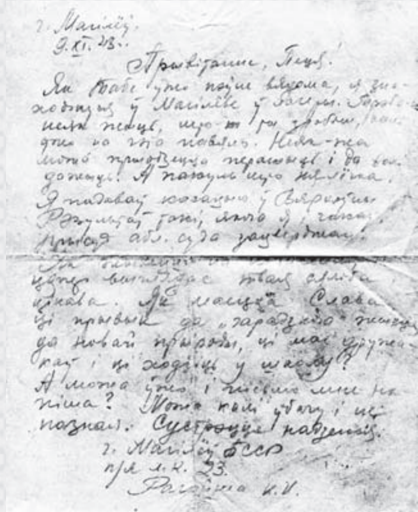
Месца печаткі

асабісты подпіс студэнта

Заліковая кніжка Кастуся Рагойшы –
студэнта Гродзенскага педінстытута. 1946 г.

Турэмны здымак
Кастуся Рагойшы.
Мінск, 1948 г.

г. Магілёў
9.XII.48.

Прывітанне, [illegible]!

Як табе ўжо пэўне вядома, я знаходжуся ў Магілёве ў [illegible]. [illegible] ... [illegible]. Я падаваў касацыю ў Вярхоўны [illegible] ... [illegible]. Як маецца Слава [illegible] да новай [illegible], ці мае сяброў і ці ходзіць у школу? А можа ўжо і [illegible] мне [illegible]? [illegible] ... [illegible].

г. Магілёў БССР
п/я л.к. 23.
Рагойша К. [illegible]

Ліст Кастуся Рагойшы
да брата Пятра.
Магілёў,
перасыльная турма,
1948 г.

Кастусь Рагойша (стаіць) з раднёй. У цэнтры – Марыя і Антось Рагойшы, іх сын Саша. Побач – сястра Марыі Вера і яе муж Леанід Жывулька. Ражанка, 1954 г.

Першы з’езд беларусаў свету. На здымку (злева направа): Уладзімір Курыла (ЗША), Антось Рагойша, Валянціна Балашчанка, Ларыса Курыла (ЗША), Таццяна Кабржыцкая, Янка Брыль, Вячаслаў Рагойша, Юрый Хадыка, Норберт Рандаў (Германія). Мінск, 8.7.1993 г.

Антось Рагойша з жонкай Марыяй Іванаўнай
і сынамі Аляксандрам і Генадзем. Мінск, 2001 г.

Родзічы і сваякі Антося Рагойшы ля яго магілы ў гадавіну смерці.
Ракаў, 18.3.2008 г.